

Ordføreren (Thomas Larsen): Jeg takker den højtærede Indenrigsminister for hans velvillige Tilslutning til de af Udvalget stillede Ændringsforslag. Denne Ministerens Tilslutning giver jo forøget Haab om, at det skal lykkes at gennemføre dette Forslag endnu i denne Rigsdagssamling, hvilket vistnok er et almindeligt Ønske hos alle Tingets Medlemmer. Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) gjorde opmærksom paa en Trykfejl i Betænkningens Side 3, hvor der tales om, at Staten skal overtage Risikoen for Redningen af Menneskeliv. Det er selvfølgelig ikke Meningen, at Statskassen ogsaa skal paatage sig Risikoen for Redningen af Gods. Det ærede Medlem har ganske Ret i, at det, der er Tale om, er Redning af Menneskeliv og Forsøg herpaa; det er Ændringsforslagets Mening. Da den højtærede Minister ogsaa har gjort opmærksom derpaa, har jeg ment det rigtigt at slaa dette aldeles fast.

Med Hensyn til de af Mindretallene stillede Ændringsforslag kan jeg fatte mig meget kort, da jeg i et og alt kan henholde mig til, hvad den højtærede Minister har udtalt desangaaende. Men før jeg gaar over til at skænke enkelte af dem en kort Omtale, vilde jeg gerne flygtig berøre et Par Ting, som den højtærede Minister satte Fingeren ved, og som han mente det kunde være betimeligt at tage under fornyet Overvejelse mellem 2den og 3die Behandling. Han var ikke vis paa, at den mere enkle og præcise Affattelse, som Udvalget har tilsigtet ved Ændringsforslaget under Nr. 3, i alle Tilfælde vilde være formaalstjenlig. Jeg kan selvfølgelig ikke have noget imod mellem 2den og 3die Behandling at drøfte dette Spørgsmaal med den højtærede Minister, om jeg end tror, at en nærmere Undersøgelse ikke vil vise nogen stor Meningsforskel mellem Ministeren og Udvalget angaaende dette Spørgsmaal.

Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 14 vil jeg sige, at det skal være mig en Glæde at tage dette Spørgsmaal op til fornyet Overvejelse mellem 2den og 3die Behandling. Det har selvfølgelig ikke været Udvalgets Mening at indskrænke Arbejdsgivernes Forpligtelse — tværtimod, vi have ment i Henhold til det større Statstilskud at kunne gaa med til at paalægge en yderligere Forpligtelse udover den, som i Almindelighed praktiseres under den forhaandenværende Ulykkesforsikringslovgivning. Meningen med Ændringsforslaget har altsaa været den at give Arbejderfor-

sikringsraadet lovlig Adkomst til at kunne dele Forsikringsbeløbet, hvor der ikke er Enker eller meget nærstaaende paarørende. Naar Udvalget har fastslaaet en bestemt Maksimumssum, altsaa 800 Kr., er det, fordi man har tænkt sig, at Beløbet muligvis kunde blive delt mellem flere, og at det af dette Hensyn kunde være nødvendigt at fastsætte en bestemt Maksimumssum. Det er muligt, at det ikke behøves, og at der vil kunne gives Ændringsforslaget en mere præcis Affattelse, end det har faaet i Betænkningen, og for saa vidt skal det glæde mig, og sikkert ogsaa Udvalget, at forhandle med den højtærede Indenrigsminister.

Jeg skal kun gøre et Par Bemærkninger i Anledning af det Ændringsforslag, som er stillet af et Mindretal, og for hvilket det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam) har været Ordfører, nemlig Nr. 9. Jeg er ligesom den højtærede Minister bange for, at hvis vi skulde vedtage dette Ændringsforslag, vilde det komme til at betyde, at vi ikke fik Lovforslaget ophøjet til Lov i denne Rigsdagssamling. Jeg tror, at dette Ændringsforslag er meget vidt-rækkende, at det vil medføre en Række Undersøgelser, som ikke ville kunne tilendebringes saa betids, at Lovforslaget kan blive ophøjet til Lov i denne Samling. Desuden have vi jo en Invaliditetskommission nedsat, og der vilde jo dog være al Rimelighed for at lade dette Spørgsmaal, som er et rent Invaliditetsspørgsmaal, komme ind under denne Kommissions Overvejelser. Det er heller ikke udelukket, at disse Overvejelser kunne føre til, at der kommer en Løsning paa dette Spørgsmaal. Den ærede Ordfører for Mindretallet har jo selvfølgelig Ret i, at det, at Spørgsmaalet er stort, ikke er nogen Grund til at afslaa det, men jeg tror dog, det vilde kunne føre ret vidt og give Anledning til en Masse Tvivlsspørgsmaal, hvis vi optog Forslaget, som det her er affattet, og jeg er aldeles overbevist om, at hvis man skulde tage Sigte paa at gennemføre et saadant Stykke Invaliditetslovgivning sammen med denne Ulykkesforsikringslov, vilde vi ikke naa i denne Rigsdagssamling at faa Lovforslaget ophøjet til Lov. Det forekommer mig ogsaa, at det vilde være meget vanskeligt at affatte et saadant Stykke særlig Invaliditetslovgivning for Søfolk, idet der vil kunne komme til at opstaa en Masse Tvivlstilfælde, angaaende hvorvidt et Sygdomstilfælde skyldes de særlige Forhold under Søfartsvirksomheden eller ganske almindelige Forhold,